

GHEORGHE SĂSĂRMAN s-a născut la București în 1941, a absolvit Institutul de Arhitectură „Ion Mincu” din același oraș, obținând doctoratul în teoria arhitecturii în 1978. Din cauza persecuțiilor politice la care a fost supus în România, s-a stabilit la München în anul 1983. A debutat în 1969 cu volumul de povestiri *Oracolul*, după care a urmat *Cuadratura cercului*, volum de proză fantastică tipărit în ediție cenzurată în anul 1975. Cartea a cunoscut apoi o nouă ediție în România, fiind tradusă în Franța, în Spania și în SUA. Volumul de povestiri *Himera* a apărut în 1978. În 1982 scriitorul a publicat romanul *2000*, apărut și în Germania. Romanele *Cupa de cucută* și *Sud contra Nord* s-au adăugat scrierilor sale, ca și volumul de povestiri *Vedenii* (2007), urmat de romanul *Nemaipomenitele aventuri ale lui Anton Retegan și ale dosarului său* (Editura Nemira, 2011) sau de volumul *Cunoaștere și credință* (Editura Nemira, 2014).

De-a lungul anilor, Gheorghe Săsărman a obținut distincții importante, printre care Premiul Europa la Convenția Europeană EUROCON V (Stresa) și Premiul „Ion Hobana”, Opera Omnia, acordat de Filiala București a Uniunii Scriitorilor și Societatea Română de Science Fiction și Fantasy. Este membru al Uniunii Scriitorilor din România, al Asociației Scriitorilor Români și Germani din Bavaria și, de asemenea, președinte de onoare al Ligii Asociațiilor Româno-Germane din Germania.

GHEORGHE SĂSĂRMAN

varianta balcanică
îmbunătățită

UOMO (*exuberant*): Trăiesc! Trăiesc! Trăiesc! (*Dansează:*) S-o facem
 R lată, oameni buni, s-o facem lată! *Adevăratul pact cu Diavolul
 e viața!*

(*UOMO se duce la noptieră, ia în mâna stângă sfeșnicul cu lumânarea
 aprinsă, vine spre rampă. Pe scenă se face lumină. Cortina cade.*)

- SFÂRȘIT -

München, 2002-2005; 2014

Cuprins

VARIANTA BALCANICĂ ÎMBUNĂTĂȚITĂ.....	5
OPERAȚIUNEA K3.....	23
LUCRUL CEL MAI IMPORTANT	41
GHETSIMANI, APOCRIF	47
BUMERANGUL.....	53
ÎN METROU	59
CICATRICEA.....	83
DORUL.....	89
DRAPELUL ALB.....	95
FORTĂREAȚA DE NISIP.....	103
UN COUP DE FOUDRE	121
JURNALUL	131
VEDERE DIN AUTOCAR.....	155
LULU.....	163
LEGĂTURA DE CHEI	171
ELISA WUNDERLICH	179
DEUS EX MACHINA – piesă în trei acte –	185

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
SĂȘĂRMAN, GHEORGHE
Varianta balcanică îmbunătățită / Gheorghe Săsărman; –
București: Nemira Publishing House, 2014
ISBN 978-606-579-914-1

821.135.1-32

Gheorghe Săsărman
VARIANTA BALCANICĂ ÎMBUNĂTĂȚITĂ

© Nemira, 2014

Lector: Ecaterina DERZSI
Tehnoredactor: Alexandru CSUKOR

Tiparul executat de FED PRINT S.A.

Orice reproducere, totală sau parțială, a acestei lucrări,
fără acordul scris al editorului, este strict interzisă
și se pedepsește conform Legii dreptului de autor.

ISBN 978-606-579-914-1

VARIANTA BALCANICĂ ÎMBUNĂTĂȚITĂ

Fără să-și abată privirea de la harta proiectată pe monitor, Jan van Hamruyden soarbe câteva înghițituri de apă minerală. Pe hartă se ivește conturul unui stat-fantomă, care continuă să existe mai mult formal, în virtutea inerției, și doar pentru comunitatea internațională. Înăuntrul fruntariilor de odinioară se pot desluși o serie de formațiuni bizare, sugerate prin culori diferite, dar trecând una într-alta fără o delimitare precisă, ca petele gălbui sau ruginii de pe frunzele lovite de nostalgia iremediabilă a toamnei. O simplă atingere a monitorului și în cuprinsul fiecărei pete de culoare apare câte-o inscripție: *Voievodatul Pravoslavnic al Moldovei, Scaunele Libere Secuiești, Imperiul Unit al Romilor, Țara Banatului Neatârnat, Hanatul Islamic Dobrogean, Federația Transilvană Maghiară, Republica Independentă Oltenia, Regatul Mioritic al Românilor Autentici, Țaratul Bulgar Transdanubian, Maramureșul Preasfânt Protocreștin, Liga Tomitană a Pontului Euxin...* Genul acesta de reprezentare orientativă, fără granițe riguroase, îi amintește Înaltului Comisar al Națiunilor Unite de hărțile istoriei timpurii ale aceleiași zone geografice, pe care nu o dată stau schițate tot atât de vag teritorii controlate cândva de felurite populații stabile sau migratoare – *celți, sciți, greci, traci, daco-romani, ostrogoți, slavi, huni, bulgari, unguri, pecenegi,*

cumani, tătari... Dar, cugetă van Hamruiden, ceea ce pentru timpuri pierdute în negura secolelor se explică fie prin lipsa documentelor certe, fie prin absența ori instabilitatea unei organizări statale propriu-zise și implicit a unor frontiere ferme constituie în cazul de față urmarea unei situații mai mult decât ciudate: unul și același teritoriu este revendicat concomitent de mai multe pretinse state din puzderia celor care au năpădit harta, aceeași grupare etnică fiind nu o dată invocată sub denumiri distincte drept temei al suveranității de către parlamente și guverne autoproclamate rivale.

Comisarul micșorează harta și o surghiunește în chip de simbol într-un colț al monitorului, pe care încep acum să se deruleze știri și imagini difuzate de agențiile de presă, extrase din reportaje și interviuri filmate sau tipărite, din documente oficiale sau secrete, secvențe din rapoartele grupurilor de observatori.

CLUJ, 9 aprilie. În pofida recentului acord de încetare a focului, unitățile de artilerie grea de pe Cetățuie ale *Federației* au bombardat din nou catedrala ortodoxă precum și cartierele Gheorghieni și Mănăștur, provocând mari pagube materiale și numeroase victime în rândul populației civile. Martorii oculari vorbesc de un adevărat măcel, în care n-au fost cruțate nici măcar closetele publice. În replică, trupele *Regatului Mioritic* au lansat de pe Feleac peste douăzeci de rachete de tip Horia, Cloșca și Crișan asupra Pieței Libertății, incendiind catedrala romano-catolică și Palatul Bánffy. Reluarea ostilităților pare să fi fost pricinuită de o nouă tentativă – eșuată – de a arunca în aer statuia ecvestră a lui Matei Corvin, tentativă atribuită de purtătorul de cuvânt al *Federației* unui grup de fanatici ortodocși. *Regatul Mioritic* acuză la rândul lui *Federația* că ar fi trimis o echipă de teroriști în Piața Victoriei, cu misiunea de a distruge monumentul triumfal al lui Avram Iancu, inaugurat de primărie în așa-zisa perioadă funariotă. (France Presse)

STRICT SECRET. Personalul consulatelor noastre de la Chișinău și Iași va urmări în permanență stimularea pe toate căile a

mișcărilor de unificare a celor două provincii moldovenești și de emancipare a lor deplină de sub tutela Bucureștiului. Conform prevederilor noastre, într-un viitor nu prea depărtat, prin contopirea acestora urmează să ia naștere un stat purtând pur și simplu numele de *Moldova*, membru cu drepturi depline al Comunității Statelor Independente, și care trebuie împiedicat în orice caz să intre în sfera de influență a Ucrainei.

Un tratat de prietenie și câteva baze militare vor fi, pe lângă scrierea chirilică și rusa ca limbă oficială de stat, prețul cerut *Moldovei* pentru sprijinul nostru în redobândirea nordului Bucovinei și a județelor sudice, până la Dunăre și Marea Neagră – evident în schimbul Transnistriei. Tratatul va prevedea staționarea de trupe terestre, de unități navale, de aviație și de rachete, inclusiv cu focoașe nucleare. Restabilită în granițele ei istorice, Moldova va juca în sistemul alianțelor noastre strategice rolul unui pion avansat spre centrul Europei, al unui cap de pod de unde vom putea ține în șah întregul pact nord-atlantic.

(Din *Circulara internă 777/2041* a Ministerului de Externe al Rusiei.)

ANCHETA ASUPRA LAGĂRELOR DE CONCENTRARE (și, după unele surse, de exterminare) de pe teritoriul controlat de trupele *Țării Banatului* a fost întreruptă fără a se putea ajunge la rezultate concludente. Știrile cu privire la o masivă colonizare a regiunii cu familii provenind din Serbia și Muntenegru n-au putut fi deocamdată confirmate. Există indicii asupra unor măsuri de expulzare a populației nesârbești, fără să se poată preciza totuși dacă o parte dintre cei vizați – mai ales bărbați și tineri apti pentru serviciul militar – ar fi fost într-adevăr transportați în lagăre. Trei membri ai Comisiei au primit aprobarea de a vizita unul dintre presupusele lagăre de exterminare, situat lângă Jimbolia, dar la data descinderii nu se afla acolo decât o echipă de deratizare. Conform declarației unor reprezentanți ai autorităților locale, lagărul ar fi destinat exclusiv adăpostirii familiilor de refugiați, silite să-și părăsească vremelnic locuințele din pricina unor operațiuni militare; știrile despre execuții în masă

și gropi comune în care ar zăcea sute de cadavre ar fi – după aceeași sursă – scorneli răuvoitoare, menite să compromită politica realistă și constructivă a guvernului bănățean.

(Din *Raportul preliminar* al Comisiei Internaționale a Crucii Roșii.)

ȚARATUL TRANSDANUBIAN există și va exista, se spune într-o proclamație a celui mai nou suveran european, Asam al IV-lea, proclamație remisă redacției prin intermediul corespondentului nostru special din Giurgiu. Ca vrednici urmași de sânge și de spirit ai tracilor de pe ambele maluri dunărene, bulgarii și numai ei au moștenit dreptul sacrosanct de a stăpâni deopotrivă Balcanii și Carpații. Dacă vitregia istoriei ne-a împiedicat – în rânduri repetate – să ne împlinim menirea, astăzi a sosit ceasul măreț la care atâtea generații au visat! Și nu suntem puțini: supușii noștri potențiali își strâng rândurile nu numai la Sofia și Varna, la Plovdiv și Rusciuc, ci și la București și Craiova, la Slatina și Caracal. Iar dacă *Țaratul* nu figurează încă pe nicio hartă, mâine nu numai geografia, ci și istoria Europei va fi nevoită să ne acorde locul care ni se cuvine...

(Știre publicată pe pagina întâi a ziarului sofiot *Vitoșa News*.)

– NE PUTEȚI PRECIZA ȚELURILE NOII ASOCIAȚII, A CĂREI CONSTITUIRE A FOST anunțată ieri concomitent la Hermannstadt (numele german al Sibiului, n.n.) și Heilbronn?

– Bineînțeles, surâde Michael Paulini, purtătorul de cuvânt al *Comitetului pentru recolonizarea Ardealului*. Sașii de pretutindeni nu mai pot accepta să tot privească pasivi cum plaiurile lor strămoșești sunt revendicate ba de unii, ba de alții, în baza unor justificări rizibile sau de-a dreptul fanteziste. Cele peste trei sute de foste comunități germane din Transilvania, pe care comitetul nostru le reprezintă, și-au propus să întemeieze o asociație pentru promovarea militantă a culturii săsești.

– Vă aflați încă în faza declarațiilor de intenții sau aveți și un program de acțiune, cu măsuri concrete și termene precise?

– Istoria oficială a Ardealului, scrisă la Budapesta sau la București, a falsificat sistematic adevărul în privința colonizării săsești. S-a trecut de tot sub tăcere contribuția multiseclară a populației germane la propășirea pe toate planurile a acestui ținut care, înainte de venirea coloniștilor, era acoperit pe de-a întregul de codri. Este de la sine înțeles că programul nostru nu se rezumă la acțiuni pur academice, de rectificare a istoriografiei.

– Preconizați cumva instituirea unei autonomii teritoriale?

– Numai sașii au căderea de a governa ținutul străjuit de cele șapte burguri (în original, *Siebenbürgen*, n.n.), de biserici fortificate și de cetăți țărănești, pe care străbunii lor l-au adus la înflorire cu sudoarea frunții și l-au apărat cu prețul sângelui.

– Se obiectează adeseori că familiile germane din Ardeal se pot număra azi pe degete...

– Dacă generația bunicilor noștri a fost silită să-și părăsească vatra, de altfel în circumstanțe istorice bine cunoscute, țelul nostru este să facem joncțiunea cu tradiția. Ce poate însemna o întrerupere de câteva decenii pentru o istorie cvasimilenară? (Fragment dintr-un interviu difuzat de postul de televiziune *Bayerischer Rundfunk* și publicat ulterior în ziarul *Tribuna Sibiului*.)

– STIMAȚI TELESPECTATORI, RETRANSMITEM ACUM LA CEREREA GENERALĂ senzaționalul nostru reportaj dedicat unei unități antrenate să opereze în adâncul teritoriului inamic.

Fața oacheșă a crainicei se estompează treptat și dispare. Pe fundalul sonor al marșului triumfal din *Aida* este proiectat pe ecran genericul *Jurnalului de front*. Acordurile eroice continuă, în timp ce obiectivul camerei de luat vederi îi aduce în prim-plan pe luptătorii unei companii de elită – chipuri de escroci și trișori, potlogari unși cu toate alifiile, tâlhari de drumul mare sau experți în găinării mai mărunte, borfași de rând, manglitori de ocazie sau cerșetori profesioniști. Fiecare e costumat după cum o cere specificul branșei, încât cu greu s-ar putea crede că e vorba de o unitate militară. Indivizii pălăvrăgesc în gura mare, arme nu se văd nicăieri, de aliniere nici

pomeneală, iar la ivirea unui colonel – care poartă, la rândul lui, destul de lejer uniforma armatei imperiale – nimeni nu dă semne că l-ar lua în seamă.

– Măi labagiilor, îi cheamă colonelul la ordine, ia mai lăsați vrăjeala și holbați-vă moacele încoa'! Neamul nostru...

– Neamu' mă-tiii! i-o retează scurt, spre delectarea generală, un cerșetor plin de bube.

– Neamul nostru, continuă impasibil ofițerul când rumoarea se mai potolește, și-a dovedit cu prisosință vitejia încă din vremurile legendare cântate de Ion Budai-Deleanu. Astăzi eroismul nu se mai poartă. E *out*, s-a'nțeles? N-avem nevoie de eroi.

– S-a'nțeles...

– Nicio grijă, dom' colonel, se aud voci din front, la noi n-a prins chestia asta...

– Cine mai face astăzi pe eroul e un idiot, conchide cu superioritate colonelul.

– Adevăratul erou e cine face pe idiotul!

– Așa e, văd că ați băgat bine la deblă, aprobă ofițerul cu satisfacție. Războiul nu se mai câștigă astăzi cu pușca și nici cu baioneta, ci cu istețimea. Nu cu forța armelor sau cu tăria mușchilor, ci cu agerimea minții sau cu iuțeaia mâinii.

– Lăsați pe noi, dom' colonel!

– Noi n-avem nevoie de cuceriri, nici să stăpânim teritoriile. Grijă asta s-o aibă alții. *Imperiul* n-are hotare: noi operăm pre-tutindeni. Iar unde operăm noi, națiunile se destramă. Noi nu suntem naționaliști, ci internaționaliști. Noi suntem europenii autentici! S-a'nțeles?

– 'Nțeles, să trăiți, dom' colonel!

– Atunci, la treabă!

– La treabă, mânca-ți-aș... exclamă plin de entuziasm cerșetorul cel bubos.

Molipsitor, entuziasmul se generalizează. Acordurile marșului triumfal sunt reluate, în timp ce pe ecran reapare chipul crainicei, anunțând sfârșitul emisiunii. (*Televiziunea Imperială*.)

LA ARME, CETĂȚENI AI *REGATULUI MIORITIC!* LA ARME, ROMÂNI AUTENTICI!
De aici, din Blaj, din inima fierbinte a Ardealului, să pornim cruciada sacră de reîntregire a gîntei noastre străvechi între hotarele marelui Burebista! Noi, adevărații coborâtori din Traian și Decebal, noi care ne-am păstrat neîntinate ființa etnică și grupa sangvină în pofida tuturor vicisitudinilor istoriei, noi care ne-am perpetuat nealterate portul și graiul, credința și obiceiurile, senină în sulă a daco-romanității între oceanul slav și bulboana hunică, noi suntem singurii stăpâni de drept ai acestor plaiuri!

Ne-au umilit destul hoardele sălbatice ale pusteii spunându-ne în batjocură *opincari* și *mămăligari*, tratându-ne drept *venetici* tocmai ei pe noi – ei, invadatorii porniți din păgânitatea stepelor asiatice, pe noi, pământenii de totdeauna ai locului, care eram creștini înainte de Hristos! Ne-au asuprit destul răpindu-ne țara și glia, oprindu-ne să ne cultivăm limba și chiar să o vorbim, suprimându-i pe cei tari și silindu-i pe cei slabi să se lepede de neam. Osemintele neredate țărânei ale martirilor nu îngăduie nici uitarea și nici iertarea creștinească. Cu crucea și tricolorul în frunte, cu pălînca și slana în traistă, dar chiuind cu brișca în mână, ca dacii când aruncau cu săgețile în nouri, vom porni să dezrobim vatra strămoșească! Am fost atâtea veacuri blajini și răbdurii – vom fi de-acum necruțători.

Să nu cuteze cumva vreun vândut să ne spurce rîndurile... Nici bulgăroii, nici turciții, nici grecoteii, scursorile Fanarului, nici păduchioasele lor slugi fără simbrie care în ultimul veac au trecut Carpații în căutare de chilipiruri, sau cei care, înavuțiți de războaie și de false revoluții, cu ifose de domni, au venit să ne predice nouă patriotismul. Ne-om descurca și fără ei, cei buni numai de gură, și care la greu ar da oricum primii bir cu fugiții, ori s-ar înhăita cu dușmanii, ca în atâtea alte rînduri.

Numai așa, veghind și pe mai departe cu sfințenie la puritatea sufletului și a sîngelui, cu gîndul la jertfa străbunilor și cu privirea ațintită la viitorul care ne aparține, vom făuri prin luptă neîndurată o Daco-România de Aur, unde nu va fi loc

decât pentru cei aleși – o patrie, un popor, o limbă. Moarte revrăjmașilor! Să le arătăm tuturor că și mămăliga explodează!

(Discurs televizat al generalului-regent Ion Hăbăuc.)

ISTANBUL A FOST SECOLE DE-A RÂNDUL ȘI RĂMÂNE ÎN CONTINUARE CENTRUL de gravitație firesc al sud-estului european. Fosta Românie nu face nici ea excepție, așa cum au dovedit-o în ultimele decenii avântul extraordinar al legăturilor noastre comerciale și bancare, intensitatea traficului de mărfuri și de persoane. E suficient să amintim că, într-o țară mare producătoare de cereale și cu vechi tradiții în sectorul panificației, brutăriile turcești au cunoscut după 1990 o irezistibilă proliferare, sau că linia de autobuze București-Istanbul a fost, ani în șir, nu numai un model de confort, civilizație și punctualitate, ci de departe și cea mai solicitată legătură rutieră a capitalei românești.

Interesul nostru legitim pentru această regiune geografică, interes bazat pe o îndelungată istorie comună, justifică pe deplin și chiar ne cere în mod imperios să sprijinim orice încercare de a răspândi Coranul, pe calea pașnică a convertirii sau cu puterea de convingere a armelor. Proclamarea *Hanatului* trebuie considerată în acest context doar ca un modest început; numele lui, care trimite cu gândul mai curând spre Crimeea și spre Samarkand decât spre Ankara, pare să fi fost anume ales în această fază pentru a nu ne expune prea curând ca inițiatori și pentru a abate atenția de la adevăratele noastre intenții. Lecția istoriei ne-a învățat că Valahia, Moldova și Transilvania nu pot fi statornic supuse decât prin religie – prin singura religie adevărată. Ar fi o greșeală de neiertat să ratăm pentru a doua oară asediul Vienei!

(Comentariu redacțional din revista de politică internațională

Siktir Kemal Atatürk.)

– Domnule van Hamruyden, se aude vocea pilotului, ar fi bine să ne legăm centura de siguranță.

– Turbulențe atmosferice?

– Turbulențe marțiale. Survolăm o zonă în care, cu tot armistițiul, operațiunile militare au fost reluate. S-ar putea să fiu constrâns la manevre destul de incomode. Sper că aveți parașuta la îndemână...

– Crezi că ăștia ar fi în stare să ne ia în colimator?

– Nu se știe niciodată.

IAȘI, 11 aprilie. Circa cinci sute de primari ai unor comune de pe ambele maluri ale Prutului s-au adunat în Piața Unirii pentru a cere alipirea *Voievodatului Pravoslavnic* la Republica Moldova. Pe pancartele scrise cu caractere chirilice se puteau citi lozinci precum „Să isprăvim cu dezbinarea!”, „De la Nistru la Ceahlău – un norod și o glie!”, „Jos cu dictatura samavolnică a Bucureștiului!”, „Slavă veșnică frăției cu Sfânta Rusie!”. La biserica Mănăstirii Trei Ierarhi, demonstranții au evocat personalitatea lui Dimitrie Cantemir, precum și a ilustrului său protector, țarul Petru cel Mare. Manifestația a luat sfârșit în fața Palatului Culturii, unde primarii au încins o horă în jurul monumentului lui Ștefan cel Mare, recitând cu înflăcărare versuri istorice precum *Stepan, Stepan, Cneaz șel Mare, samăn pi sviatu' nu are.*

(Agenția Novosti)

UNGARIA CIUNTITĂ NU-I O ȚARĂ – *Ungaria Mare* (în original, *Nagy Magyarország*, n.n.) e raiul pe pământ! Cândva, coroana lui István cel Sfânt va domni iarăși din Tatra până-n Adria, dar începutul să-l facem acum și aici, în inima dulce a Ardealului! Aici, unde un mileniu de istorie maghiară neîntreruptă ne desemnează drept stăpâni incontestabili, unde fiecare oraș, și fiecare cetate, și fiecare castel, și fiecare biserică ar putea povesti pe sute de pagini despre vitejia noastră, și despre demnitatea noastră, și despre iscusința noastră. Aici, unde s-au născut marii noștri Huniazi – János cel Viteaz și Mátyás cel Înțelept, aici unde ne-am tipărit primele cărți și unde am mai aprins o dată făclia Renașterii.

Răbdarea noastră a ajuns la capăt. Să isprăvim cu supușenia înjosoare la care de decenii ne silesc îngălații de *opincari*, urmașii fără număr ai acelor ciobani balcanici care au trecut